

Visita del Cardenal MacCarrick a la Diòcesi d'Urgell

El Cardenal Theodor MacCarrick, Arquebisbe emèrit de l'arxidiòcesi de Washington, va visitar la Diòcesi d'Urgell convidat per l'Arquebisbe Joan-Enric i va poder conèixer les comunitats de diferents indrets del Bisbat. Es va fer present en els dies de Recés de Laics al Santuari del Sant Crist de Balaguer, així com entre les Germanes Clarisses de Balaguer. També vi-

sità el Seminari Major Interdiocesà i compartí el sopar amb la comunitat del Seminari i, en acabar, mantingueren una animada tertúlia. Parlà de la seva experiència sacerdotal com a missioner a Centreamèrica i a la seva diòcesi d'origen, Nova York. La visita es va dur a terme entre el 21 i el 24 de març.

GLOSSA

Entre Déu i jo

Matí de dia feiner. Un infant de set anys, alumne d'una escola pública, s'acosta a la mestra que imparteix la matèria de religió catòlica i li diu: «Senyoreta, aquest matí he parlat amb Déu; he pregat». «Què li has dit?», pregunta la mestra. «Senyoreta, això és un secret entre Déu i jo». Aquesta mestra és una de les moltes professionals de l'ensenyament de la religió que s'esforcen, dia rere dia, perquè els seus alumnes coneguin els trets més importants del cristianisme i de la vida cristiana, complementant així la catequesi i d'altres aspectes religiosos vivencials que corresponen a la família i a la parròquia. Aquest infant és un més d'aquests milers d'alumnes de la classe de religió que gaudeixen del mestratge d'aquests docents que, amb la seva acció educativa, entesa com a servei a la persona, contribueixen a dignificar-la i a ajudar a trobar sentit a la vida.

Com diu el manifest llegit en una trobada de mestres i professors de religió de l'escola pública i concertada: «Pretenem amb la nostra acció educativa que (els alumnes) accedeixin a uns coneixements que els ajudin a entendre el món i la seva

realitat propera, mirant les persones i les situacions amb la compassió, la comprensió i l'amor amb què Jesús ho feia. Confiam que, aportant els valors sòlids que emanen de l'Evangeli i condueixen a les virtuts, ajudem a construir la pròpia persona i a donar sentit a la vida des del respecte i la tolerància envers els altres. Volem contribuir que, aquells que se'n sentin cridats i moguts segueixin Jesús pel camí de la benaurança, camí de l'amor envers Déu i els altres [...]. Ens sentim enviats per l'Església a ser testimonis de fe amb la nostra manera de ser i de fer, testimonis de Jesús, el Mestre [...], sense cansar-nos de buscar i discernir el que és més adequat a la realitat social que vivim i als infants i joves a qui servim, sempre portadors d'esperança.» «Nosaltres, doncs, hem de donar suport a homes com aquests i hem de cooperar així a la causa de la veritat» (3Jn 1,8). La professora i nosaltres ens quedem sense conèixer el contingut de la pregària de l'infant: «Era un secret entre Déu i jo». Un pas més de la història de la seva relació personal amb Déu i del seu creixement en la fe.

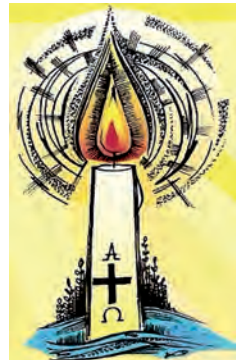
Enric Puig Jofra, SJ

PARAULA I VIDA

La Vetlla Pasqual (I): foc, ciri i processó

La celebració pasqual és la festa mare de totes les festes cristianes. Per això anomenem «pasqua setmanal» l'Eucaristia dominical. Convé, per tant, que ens fixem en els elements que configuren la celebració principal, **la Vetlla Pasqual**, per aprendre el que són totes les Vetlles cristianes, i totes les Festes i Eucaristies. És el que rumiarem en aquests articles durant el temps pasqual perquè siguin elements que marquin la nostra vivència de la fe.

La nit santa de Pasqua, **VETLLEM i PREGUEM PER PARTICIPAR DE LA VICTÒRIA DE CRIST** sobre la mort i per viure amb Ell, en Déu. No podem dormir ni estar distrets. Necessitem «esperar» l'Espòs de l'Església que arriba, Vencedor de la mort i dels «infern», de tots els inferns, que no se li han pogut resistir, ja que Ell és la Vida que venç tota mort i tot mal. No podem dormir avui. L'esperem a Ell que està viu. «Mira sóc a la porta i truco; si algú escolta la meua veu i obre la porta, entraré a casa seva i menjaré amb ell i ell amb mi!» (Ap 3,20). I descobrim així que tota vida cristiana és vetlla, espera, desig de l'alba, atenció al qui arriba ple de Llum, ja que «Ell és la Llum del món» (Jn 8, 12).

La nit de la Vetlla Pasqual s'encén i es beneeix el **FOC NOU**, que crema tot el que és antic, que uneix al seu voltant i dona escalf als desesperançats que fan camí sense llum. I amb aquest foc encenem el **CIRI PASQUAL**. Tot el que era vell, caduc, pecat... ho cremem, i ens deixem renovar per les flames d'una llum nova i d'un foc nou. També marquem el ciri pasqual: «Crist, ahir i avui, principi i fi, alfa i omega; d'Ell són els temps i els segles, a Ell la glòria i el poder per tota l'eternitat». És el dia primer de la nova creació, el dia «vuitè» de la creació divina. «Avui és el dia en què ha obrat el Senyor; alegrem-nos i celebrem-lo!» (Sl 117,24). Tot comença amb la Resurrecció del Crist, i tot porta a la seva plenitud. Des d'Ell contem la nostra vida, el temps, l'esperança... Li demanem a Déu que beneeixi l'avui nostre i els nostres temps, perquè condueixin la humanitat cap a la seva plenitud en Crist.

amb els ciris encesos aclamem el Crist dient que lloem el Senyor, que és llum. I entrem al temple EN PROCESSÓ, escampant la llum de Crist que portem a les mans, il·luminant al voltant nostre: «Vosaltres sou la sal de la terra, vosaltres sou la llum del món» (Mt 5,13-14). L'Església Mare ens aplega en processó, com a poble, per fer camí junts, aplegats de totes les races, pobles i nacions, ja que SOM EL POBLE DE DÉU, que guiat per la Llum de Crist i pels seus ministres, camina. Ens ajudem en el camí i en cridem molts, asseguts als marges de la vida i a les perifèries, perquè com el cec Bartimeu, s'ajuntin a nosaltres, tot dient-los: «Ànim, aixeca't, que et crida» el Senyor! (Mc 10,49).

L'inici de la Vetlla Pasqual, el lucernari, ens fa copsar que som un poble que ha estat il·luminat per Crist mateix, un poble unit i sant, que viu la comunió dels sants, i que dona testimoni de la fe amb el seu amor, des dels carismes i dons que l'Esperit li regala. La Vetlla viscuda ens posa en el camí de l'alegria per la llum de Crist que ens guia i ens habita, i ens fa cantar la lloança del qui és Llum i Foc, i que ha ressuscitat d'entre els morts per no morir ja mai més.

† Joan-Enric Vives
Arquebisbe d'Urgell

ENTREVISTA

Aquesta imatge parla

GABRIEL MAGALHÃES

Evolució en espiral

La Fundació Joan Maragall i l'Abadia de Montserrat van organitzar el 14 de març el 1r Congrés Qüestions de Vida Cristiana, en què intel·lectuals i acadèmics van reflexionar sobre el paper que poden jugar determinats valors compartits per la tradició cristiana i la tradició laica en la recuperació d'un projecte europeu sòlid. Entre els participants hi havia l'escriptor portuguès Gabriel Magalhães.

Podem dir que els valors de la cultura europea continuen vigents?

Sí, però travessen una crisi profunda. Els models econòmics actuals estan molt marcats pel paradigma oriental, asiàtic, que és el que predomina avui. I la gent a Europa, davant aquests paradigmes, protesta, frontalment o a través d'una subtil desesperança que penetra el continent. Aquesta protesta constitueix un senyal que tenim una manera de ser que continua viva i que voldria quelcom diferent del que hi ha.

El cristianisme està fort?

El cristianisme treu les seves forces des de la seva fragilitat. Per això, la idea d'un cristianisme fort, tot i que resulta molt comprensible, no és totalment desitjable. Estic llegint Maragall, que diu que, ferit, el cristianisme és més cristià. Quan al cristianisme se l'entronitza socialment és quan es revela més fràgil; més compromès amb coses que, en essència, no són cristianes.

Per què diu que els valors cristians han patit una evolució en espiral?

Al contrari de l'islam, en l'àmbit cristià no hi ha hagut una aplicació literal dels textos evangèlics. Cada valor proposat per Jesús vola com un estel en el vent dels segles. L'exigència de l'amor al proïsme, per exemple, es transforma en solidaritat, en estat social. El principi de la dignitat de l'home, que és intensament cristià, deriva cap a la carta dels drets humans.

Oscar Bardají i Martín

PREGÀRIES DE LA M. TERESA

Per un empresonat

Senyor, tu mateix vas estar encadenat i jo et veig encara en tot presoner que vaig a visitar.

Dóna força i rectitud a aquest germà teu, perquè aprofiti el temps a la presó per reparar el mal que ha fet.

Il·lumina'ns a tots a fi que puguem veure allò que hi ha d'equivocat en la nostra vida i reparar amb l'amor, amb el compromís i amb l'acció envers els pobres els errors que hem comès. Amén.

Mare Teresa de Calcuta

SER PADRES

Los hijos y los arreglos de tipo económico

Creo que he de recordar algo que puede parecer de Perogrullo, pero que no se cumple en la práctica: los arreglos de tipo económico entre cónyuges separados deben resolverse exclusivamente entre

los padres. Al hijo, especialmente si es pequeño, no se le tiene por qué informar de los mismos.

Si los progenitores no logran ponerse de acuerdo, lo más conveniente es que recurran a expertos profesionales, como pueden ser los abogados o los mediadores familiares, pero nunca, nunca, deben manipular al niño para estos menesteres mercantiles. Hemos de preservar la integridad física y mental del menor. ¡Pongamos siempre a salvo al mensajero!

Cuando la cuestión es puramente lingüística, porque los ex no pueden hablarse (aunque sea sólo por teléfono), ya que a las primeras palabras de cambio comienzan a agredirse verbalmente con violentos insultos, lo mejor es que se comuniquen a través del correo electrónico: el e-mail es más aséptico y no permite tanto los calentones verbales.

También hay que evitar poner al hijo o hijos en un conflicto de lealtades entre sus padres separados. ¡En qué gran dilema colocamos al niño cuando le incitamos a que elija a su progenitor preferido! Le metemos de lleno en una íntima contradicción, en un auténtico conflicto de lealtades. Porque habitualmente el hijo quiere por igual a ambos padres. La admirada colega Judith S. Vallerstein dice: Los niños son muy fieles en su amor, enojo y sufrimiento con respecto a sus padres durante toda su vida.

Dr. Paulino Castells

(Crecer con padres separados, Plataforma Editorial)

LEX ORANDI, LEX CREDENDI

El Año Santo de la Misericordia

En la primera comunidad testigo de la Resurrección «todos pensaban y sentían lo mismo»: ¡El Señor ha resucitado!

Hoy, insertos en el eco eterno del ¡Aleluya!, se nos invita a cantar a una sola voz: ¡La misericordia de Dios es eterna!

Hoy, ante la Puerta Santa, en la basílica de San Pedro, se anuncia solemnemente el Año Santo de la Misericordia. Desde el día de la Inmaculada de 2015 hasta el día de Cristo Rey de 2016, el Santo Padre nos convoca a caminar bajo la protección de María. Ella proclama que la misericordia del Señor se extiende de generación en generación y, con la mirada puesta en Jesucristo, Siervo y Señor, Rey rico en misericordia, nos invita a realizar «nuestro camino con el corazón abierto, durante un año, para recibir la indulgencia de Dios, para recibir la misericordia de Dios».

Convocados por Francisco, a una sola voz proclamaremos y haremos presente que la misericordia del Señor llena la tierra: «Toda la Iglesia podrá encontrar en este Jubileo la alegría de redescubrir y hacer fructífera la misericordia de Dios, con la que todos estamos llamados a dar consuelo a todos los hombres y todas las mujeres de nuestro tiempo. No olvidemos que Dios *perdona todo*, y Dios *siempre perdona*.»

Hna. M. de los Angeles Maeso Escudero
Franciscana de los Sagrados Corazones

LECTURES MISSA DIÀRIA

I SANTORAL

Accés al Breviari

13. □ **Dilluns** (litúrgia de les hores: 2a setmana) [Ac 4,23-31 / Sl 2 / Jn 3,1-8]. Sant Hermenegild, príncep hispànic, màrtir (586); sant Martí I, papa (649-656) i màrtir; santa Agatònica, màrtir.

14. □ **Dimarts** [Ac 4,32-37 / Sl 92 / Jn 3,7-15]. Sant Tiburci, màrtir; sant Lambert, bisbe; santa Domnina, verge i màrtir.

15. □ **Dimecres** [Ac 5,17-26 / Sl 33 / Jn 3,16-21]. Sant Telm (denominació amb què és conegut popularment el beat Pedro González), religiós dominicà, de Galícia; sant Crescent, màrtir; santes Basilissa i Anastàsia, màrtirs a Roma.

16. □ **Dijous** [Ac 5,27-33 / Sl 33 / Jn 3,31-36]. Sant Toribi de Lièbana, bisbe; santa Engràcia, verge, i companys màrtirs a Saragossa; sant Benet-Josep Labre, captaire.

17. □ **Divendres** [Ac 5,34-42 / Sl 26 / Jn 6,1-15]. Sants Elies, Pau i Isidor, monjos i màrtirs a Còrdova; sant Anicet, papa (siríac, 155-166) i màrtir; sant Robert, abat; beata Marianna de Jesús, verge; beat Baptista Spagnoli, religiós carmelità.

18. □ **Dissabte** [Ac 6,1-7 / Sl 32 / Jn 6,16-21]. Sant Eleuteri, bisbe, i la seva mare Antia, màrtirs; beat Andreu Hibernon, religiós franciscà, d'Alcantarilla; beata Maria de l'Encarnació, religiosa carmelitana.

19. □ † **Diumenge vinent**, III de Pasqua (litúrgia de les hores: 3a setmana) [Ac 1,13-15.17-19 / Sl 2 / 1Jn 2,1-5a / Lc 24,35-48]. Sant Lleó IX, papa (alsacià, 1049-1054); sant Vicenç de Cotlliure, màrtir.

DIUMENGE II DE PASQUA O DE LA DIVINA MISERICÒRDIA

▮ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 4,32-35)

La multitud dels creients tenia un sol cor i una sola ànima, i ningú d'ells no parlava de les coses que posseïa com si fossin pròpies, sinó que tenien tots els béns en comú. El testimoni que els apòstols donaven de la resurrecció de Jesucrist, el confirmaven amb el poder que tenien d'obrar grans miracles. Tots els creients eren molt ben vistos de la gent. Entre ells no hi havia ningú que visqués en la indigència, perquè tots els qui eren propietaris de terres o d'immobles els venien, dipositaven als peus dels apòstols el producte de la venda, i era distribuït segons les necessitats de cadascú.

▮ Salm responsorial (117)

R. *Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, perdura eternament el seu amor.*
Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.
Que respongui la casa d'Aaron: / perdura eternament el seu amor. / Que responguin els qui veneren el Senyor: / perdura eternament el seu amor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. / Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, / alegrem-nos i celebrem-lo. R.
Ah, Senyor, doneu-nos la victòria! / Ah, Senyor, feu que prosperem! / Beneït el qui ve en nom del Senyor. / Us beneïm des de la casa del Senyor. / El Senyor és Déu. Que ell ens il·lumini. R.

▮ Lectura de la primera carta de sant Joan (1Jn 5,1-6)

Estimats, tothom qui creu que Jesús és el Messies ha nascut de Déu, i no hi ha ningú que estimi el pare sense estimar els fills, que han nascut d'ell. Si estimem Déu i complim els seus manaments, no hi ha dubte que estimem els fills de Déu, ja que estimar Déu vol dir guardar els seus manaments. I aquests manaments no són feixucs, perquè cada fill de Déu és un vencedor del món. La nostra fe és la victòria que ja ha vençut el món.

¿Qui venç el món, sinó el qui creu que Jesús és el fill de Déu? Ell, Jesucrist, ha vingut a complir la seva missió per l'aigua i per la sang; no per l'aigua solament, sinó per l'aigua i per la sang; i l'Esperit en dóna testimoni, ja que l'Esperit és la veritat.

▮ Lectura de l'evangelí segons sant Joan (Jn 20,19-31)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus. Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres». Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdonareu, quedaran sense perdó.»

Quan vingué Jesús, Tomàs el Bessó, un dels dotze, no era allà amb els altres. Ells li digueren: «Hem vist el Senyor». Ell els contestà: «Si no li veig a les mans la marca dels claus, si no li fico el dit dins la ferida dels claus, i la mà dins el costat, no m'ho creuré pas.»

Vuit dies més tard els deixebles eren a casa altra vegada i Tomàs també hi era. Estant tancades les portes, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres». Després digué a Tomàs: «Porta el dit aquí i mira'm les mans; porta la mà i posa-me-la dins el costat. No siguis tan incrèdul. Sigues creient». Tomàs li respongué: «Senyor meu i Déu meu!» Jesús li diu: «¿Perquè m'has vist has cregut? Felicitats els qui creuran sense haver vist.»

Jesús va fer en presència dels deixebles molts altres miracles que no trobareu escrits en aquest llibre. Els que heu llegit aquí han estat escrits perquè cregueu que Jesús és el Messies, el Fill de Déu, i, havent cregut, tingueu vida en el seu nom.

▮ Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles (Ac 4,32-35)

En el grupo de los creyentes todos pensaban y sentían lo mismo: lo poseían todo en común y nadie llamaba suyo propio nada de lo que tenía.

Los apóstoles daban testimonio de la resurrección del Señor Jesús con mucho valor.

Y Dios los miraba a todos con mucho agrado.

Ninguno pasaba necesidad, pues los que poseían tierras o casas las vendían, traían el dinero y lo ponían a disposición de los apóstoles; luego se distribuía según lo que necesitaba cada uno.

Crist respon a la incredulitat de Tomàs. Mosaic del segle XI (fragment), Monestir de Dafni (Grècia)

▮ Salmo responsorial (117)

R. *Dad gracias al Señor porque es bueno, porque es eterna su misericordia.*

Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. / Diga la casa de Aarón: / eterna es su misericordia. / Digan los fieles del Señor: / eterna es su misericordia. R.

La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa. / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. / Me castigó, me castigó el Señor, / pero no me entregó a la muerte. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. / Éste es el día en que actuó el Señor: / sea nuestra alegría y nuestro gozo. R.

▮ Lectura de la primera carta del apóstol san Juan (1Jn 5,1-6)

Queridos hermanos: Todo el que cree que Jesús es el Cristo ha nacido de Dios; y todo el que ama a Dios que da el ser ama también al que ha nacido de él. En esto conocemos que amamos a los hijos de Dios: si amamos a Dios y cumplimos sus mandamientos. Pues en esto consiste el amor a Dios: en que guardemos sus mandamientos. Y sus mandamientos no son pesados, pues todo lo que ha nacido de Dios vence al mundo. Y lo que ha conseguido la victoria sobre el mundo es nuestra fe. ¿Quién es el que vence al mundo, sino el que cree que Jesús es el Hijo de Dios? Éste es el que vino con agua y con sangre: Jesucristo. No sólo con agua, sino con agua y con sangre; y el Espíritu es quien da testimonio, porque el Espíritu es la verdad.

▮ Lectura del santo evangelio según san Juan (Jn 20,19-31)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros.» Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado así también os envío yo.» Y, dicho esto, exhaló su aliento sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retenáis, les quedan retenidos.»

Tomàs, uno de los Doce, llamado el Mellizo, no estaba con ellos cuando vino Jesús. Y los otros discípulos le decían: «Hemos visto al Señor.» Pero él les contestó: «Si no veo en sus manos la señal de los clavos, si no meto el dedo en el agujero de los clavos y no meto la mano en su costado, no lo creo.»

A los ocho días, estaban otra vez dentro los discípulos y Tomàs con ellos. Llegó Jesús, estando cerradas las puertas, se puso en medio y dijo: «Paz a vosotros.» Luego dijo a Tomàs: «Trae tu dedo, aquí tienes mis manos; trae tu mano y métele en mi costado; y no seas incrédulo, sino creyente.» Contestó Tomàs: «¡Señor mío y Dios mío!» Jesús le dijo: «¿Porque me has visto has creído? Dichosos los que crean sin haber visto.»

Muchos otros signos, que no están escritos en este libro, hizo Jesús a la vista de los discípulos. Éstos se han escrito para que creáis que Jesús es el Mesías, el Hijo de Dios, y para que, creyendo, tengáis vida en su nombre.

COMENTARI

Una assemblea que comparteix

La Pasqua de Crist no és només un esdeveniment de la història, una experiència limitada en l'espai i el temps: trobem el Ressuscitat també «el dia del Senyor», que en el llenguatge del Nou Testament fa referència a la trobada dominical de la comunitat. L'assemblea eucarística, comunitat pasqual, comparteix cada diumenge els dons del Ressuscitat i del seu Esperit: es reuneix per celebrar Crist sempre viu i present enmig del seu poble; per «fer Església» al seu voltant; per compartir, com a Església, l'escolta de la Paraula i la taula del Pa de vida. Tot això és ara signe i realitat: realitat que ja estem vivint; signe del que hem d'esdevenir, quan Jesús ens ensenya a partir el pa i els dons, a partir per compartir en la comunitat cristiana.

El tema central de les lectures d'aquest diumenge és la relació entre la fe i l'amor. La fe en el Senyor ressuscitat madura i es manifesta en l'amor fratern. El personatge central del relat evangèlic d'aquest diumenge és l'apòstol Tomàs, invitat per Jesús ressuscitat a superar la barrera de la incredulitat per arribar a la fe. Tots nosaltres tenim els nostres dubtes. No ens ha d'estranyar que també n'hagin tingut els deixebles de Jesús. El cas de Tomàs expressa l'experiència de tota la comunitat apostòlica. Tomàs no es deixa convèncer per la visió que els altres deixebles han tingut de Jesús. Per creure ell vol veure les mans del Senyor ressuscitat i posar-hi el dit i la mà en el seu costat. L'evangelí d'avui ens relata com Tomàs passa de l'escepticisme a la professió de la fe. La incredulitat de Tomàs ens ha regalat la professió de fe més bella de tot l'evangelí: «Senyor

meu i Déu meu!». La confessió de Tomàs expressa no sols el reconeixement, sinó també la pertinença i l'amor. No diu «Senyor Déu», sinó «Senyor meu i Déu meu». En temps de Jesús, visió i fe anaven juntes, però en el temps de l'Església, la visió ja no cal: en tenim prou amb el testimoni apostòlic.

Quan Tomàs retroba la comunitat dels germans, en ella retroba el Crist. Tot es juga en la relació personal amb el Crist, present enmig del grup dels deixebles. La comunió amb els altres ofereix el context apropiat on s'experimenta la presència del Senyor. La vida de la primitiva comunitat cristiana de Jerusalem és el rerefons vital que dóna tota la força al testimoni dels cristians, que com llavors hem de ser «un sol cor i una sola ànima».

Ignasi Ricart, claretian

Recés de laics a Balaguer

Els dies 20, 21 i 22 de març va tenir lloc a la Casa d'espiritualitat del Sant Crist de Balaguer, i predicat per l'Arquebisbe Joan-Enric, el Recés que dins els actes de l'Escola diocesana de formació permanent del Bisbat resta obert a tothom. Van assistir-hi una cinquantena de fidels i va tenir un to marcadament espiritual, amb silenci, pregària, Eucaristia i estones d'adoració. L'Arquebisbe va inspirar les reflexions i punts per al Recés en l'exhortació del Papa Francesc *La joia de l'Evangelí*, des del ser deixebles de Crist, evangelitzadors ardents. I va presentar els textos bíblics centrats en les catequesis sobre els tres fragments de l'Evangelí de Joan, la samaritana, el cec de naixement i la resurrecció de Llàtzer.

Festa de Sant Josep a la Llar d'Ancians de La Seu d'Urgell

El dia 19 de març, solemnitat litúrgica de Sant Josep, l'Arquebisbe d'Urgell Mons. Joan-Enric Vives, va presidir l'Eucaristia a la Llar de Sant Josep de les Germanetes dels Ancians Desemparats a La Seu d'Urgell. Van concelebrar amb ell els dos Vicaris Generals, Mn. Josep M. Mauri i Mn. Ignasi Navarri, així com Mn. Xavier Parés, Mn. David Codina, Mn. Rosend Roca, Mn. Agustí Brescó, Mn. Jordi Gasch, Mn. Just Llahí, Mn. Jordi Miquel, i els dos sacerdots que resideixen a la Llar habitualment, Mn. Lluís Baro i Mn. Lluís Roura.

A l'inici de la celebració eucarística Mons. Vives va recordar com en la festivitat de Sant Josep, l'Església prega especialment pels seminaristes i per les vocacions al sacerdoci i encomanà al Sant Patró el Seminari Diocesà d'Urgell i tots els Seminaris d'Espanya amb els seus equips formatius.

Nodruda representació d'Urgell a la IX Jornada de Mestres i Professors de Religió

La ciutat de Reus va acollir la IX Jornada de Mestres i Professors de Religió de les diòcesis amb seu a Catalunya, que organitza conjuntament el Secretariat Interdiocesà d'Ensenyament de la Religió a Catalunya (SIERC) i la Fundació Escola Cristiana de Catalunya (FECC). Es va celebrar el 21 de març i hi van participar més d'un centenar de persones d'Urgell, que van treballar activament en els més de 20 tallers. Van assistir diversos representants polítics, encapçalats per la Consellera d'Ensenyament de la Generalitat, Irene Rigau. La Jornada s'inicià a l'escola La Salle Reus amb una pregària centrada en la figura de Santa Teresa de Jesús, en el V Centenari del seu naixement. Seguidament, Mn. Norbert Miracle, Delegat d'Ensenyament de l'Arquebisbat de Tarragona, va donar la benvinguda als més de cinc-cents participants procedents de les deu diòcesis amb seu a Catalunya.

La ponència central de la Jornada, a càrrec del President de Justícia i Pau de Barcelona, Dr. Eduard Ibáñez, va girar entorn el tema «Educar persones en el compromís amb la societat. Una visió des de l'Evangelí i la Doctrina Social de l'Església.» Eduard Ibáñez va apuntar que «la principal tasca que han de dur a terme no només els professors de Religió, sinó tota la societat en general, és ensenyar els joves a comprometre's amb la defensa de la pau», recordant que «la família és la base de l'educació, tan fonamental com ho és l'escola, perquè educar és essencialment donar testimoniatge coherent amb el discurs». Va considerar imprescindible educar en la veritat i la llibertat, així com en la justícia i en el compromís polític i cívic, afegint que la política és un servei al bé comú, que cal tornar a fer política en benefici de tothom i va acabar destacant la importància en el mestratge de «suscitar en els joves el desig de gastar la vida en favor dels altres» i «educar en el servei als més vulnerables». Entre els nombrosos tallers hi havia una Ruta enigmàtica per la prioral i el campanar de Reus; Gaudí centre de Reus; Literatura religiosa i aula de religió: tècnica del kamishibai; Intel·ligències múltiples i Educació Religiosa; Cançons, danses... que ens apropen a Déu; Torna'm a explicar una paràbola; Aplicacions TIC a l'àrea de Religió; Una vida de cinema o La ciència i la fe: dos camins separats?

Per acabar la jornada, a l'església Prioral de Sant Pere Apòstol de la ciutats se celebrà l'Eucaristia presidida per Mons. Pujol, Arquebisbe de Tarragona.

Presentació pública de les Prioritats Pastorals per al proper quadrienni

L'Arquebisbe Joan-Enric va presentar el document de les Prioritats Pastorals de la Diòcesi d'Urgell per al quadrienni 2014-2018 a La Seu d'Urgell, al Casal Parroquial, el passat 18 de març, davant d'una nodruda presència de fidels. La xerrada de Mons. Vives s'emmarca dins del cicle de conferències quaresmals de la Parròquia de Sant Ot, per preparar la Pasqua.

El Rector de la Parròquia, Mn. Xavier Parés, informà l'Arquebisbe que aquest document està essent treballat amb intensitat pel Consell Pastoral parroquial de La Seu d'Urgell. Les quatre Prioritats Pastorals de la Diòcesi proposades per als anys 2014-2018 és basen en: una Parròquia

oberta al món i servidora; Renovar la missió i l'atenció a les persones que viuen en ciutats i en pobles petits; Impulsar la transmissió i la celebració de la fe i potenciar la caritat sol·lícita pels pobres i els marginats. L'Arquebisbe d'Urgell explicà com aquestes Prioritats Pastorals van néixer a partir de la Relació Quinquenal que fou presentada al Sant Pare Francesc en la darrera Visita *Ad Limina* el març del 2014 i com tenen com a eix vertebrador una dimensió fonamental que és la d'anunciar Jesucrist a tothom amb una actitud oberta i acollidora. En aquest sentit Mons. Vives recordà com el nucli fonamental del cristianisme es pot resumir amb l'expressió «Déu t'estima i Crist ha mort per tu» i com aquesta veritat fonamental s'hauria de poder traduir en les nostres celebracions litúrgiques, catequètiques, etc.

Segueix el Full Dominical allà on vulguis amb el teu telèfon mòbil

Any de la Vida Consagrada: testimonis de vida

Gmà. Salvador Balart, F.S.C.
Congregació dels Germans de les Escoles Cristianes, Germans de la Salle

El Gmà. Salvador Balart ens parla des d'una de les sales del Col·legi a La Seu d'Urgell, on es formen uns 800 alumnes actualment, i que té una història de presència a la ciutat de més de cent anys, evolucionant amb les necessitats de la població i les exigències de la societat urgellenca. Infants de totes les edats fins arribar als graus superiors fan que els germans de la comunitat estiguin plenament integrats en la comunitat educativa i en siguin l'ànima.

«Els reptes d'avui per als consagrats és que siguem persones creïbles, que siguem persones que fem la nostra tasca amb convenciment, persones amb molta fe, perquè la fe mou muntanyes. Són temps convulsos, la societat està una mica desorientada, i jo crec que nosaltres podem fer un acompanyament silenciós, però molt eficaç per ajudar les persones que si-

guin bona gent, i veritablement transmetre els valors de l'Evangelí que és el servei als altres sense cap tipus de discriminació.

«Actualment estic fent la meua tasca pastoral a l'escola en un repte engrescador... La meua feina és la de servir amb les necessitats que se m'encomanen; és a dir, actualment faig classes de reforç a uns alumnes nouvinguts de l'Àsia i també estic disposat si s'han de fer substitucions o ajudar amb les necessitats del Col·legi.

«Quin sentit té fer tota aquesta feina? Doncs bé, té un sentit de servei, de compromís, i de dedicació a tots els nostres alumnes, independentment de la seva raça i de la seva condició social. Som escola oberta i acollidora. Som escola que està oberta absolutament a tothom i especialment, per atendre les necessitats dels més desfavorits.»